

Sygn. akt II S 100/19

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział II Cywilny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Nowak (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Barbara Kursa

SO Liliana Kaltenbek

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2019 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi G. O. o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Olkuszu do sygn. akt I Nc 1557/18

postanawia:

1. stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Olkuszu o sygn. akt Nc 1557/18 nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olkuszu na rzecz skarżącej G. O. kwotę 2 000 (dwa tysiące) złotych;
3. oddalić skargę w pozostałej części;
4. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olkuszu na rzecz skarżącego kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
5. nakazać Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Olkuszu zwrot skarżącej kwoty 200 (dwieście) złotych wobec uwzględnienia skargi.

SSO Barbara Kursa SSO Anna Nowak SSO Liliana Kaltenbek

UZASADNIENIE

Skarżący domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Olkuszu do sygn. akt I Nc 1557/18, zasądzenia od Skarbu Państwa kwoty 2.000 zł. wydania zalecenia rozstrzygnięcia sprawy w terminie 2 miesięcy oraz zasądzenia kosztów.

Skarżący wskazała, że od chwili złożenia pozwu w dniu 10 września 2018 roku do chwili wniesienia skargi Sąd nie podjął żadnych czynności.

Prezes Sądu Rejonowego zgłosił swój udział w sprawie i domagał się oddalenia skargi podając, że nie doszło do przewlekłości postępowania, a skargę należy oceniać w kontekście obciążenia referatu sędziego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Skarga podlegała częściowemu uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

(Dz. U., Nr 179, poz. 1843 ze zm.) dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd Rejonowy, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej zawilości, znaczenie takiej sprawy dla strony i zachowanie się stron w trakcie trwania sprawy. Do przewlekłości postępowania dochodzi, jeśli postępowanie to trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wskazać należy, że w sprawie doszło do przewlekłości postępowania pomiędzy 2 października 2018 roku a 11 marcem 2019 roku albowiem wówczas nie podejmowano żadnych czynności, a w szczególności nie wydano nakazu zapłaty. Wskazać jednak należy że jeżeli ta okoliczność była spowodowana nadmierną ilością spraw w referacie referendarza sądowego i niemożnością fizyczną zajęcia się wszystkimi sprawami w rozsądnym terminie to taka sytuacja nie może obciążać w żaden sposób referendarza prowadzącego sprawę, a jedynie osoby odpowiedzialne za taki stan kadrowy Sądu.

Okolicznością usprawiedliwiającą przewlekłość postępowania w sprawie nie może być powoływana przez Skarb Państwa sytuacja związana z obciążeniem sędziów dużą ilością spraw. Powszechnie przyjmuje się, że występujące w sądach rozpoznających sprawę problemy organizacyjne nie mogą być okolicznościami usprawiedliwiającymi przewlekłość postępowania. W orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, jak i Sądu Najwyższego utrwalil się pogląd, że obowiązkiem każdego państwa-strony Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności jest zapewnienie takiej organizacji i funkcjonowania systemu organów wymiaru sprawiedliwości, które umożliwiają rzeczywiste i skuteczne korzystanie z gwarantowanego w art. 6 tej konwencji prawa do sądu, w tym także prawa do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2005 roku, III SPP 109/05, OSNP 2006, nr 1-2, poz. 33). Państwo ma obowiązek zorganizowania warunków należytego sprawowania władzy jurysdykcyjnej, w tym zapewnienia optymalnej obsady kadrowej sądów (tak też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2005 roku, III SPP 34/05, OSNP 2005, nr 20, poz. 327).

Dokonując oceny zasadności żądanej kwoty Sąd wziął pod uwagę czas procedowania w sprawie, charakter sprawy ale również wysokość dochodzonej kwoty, istotność sprawy oraz dla wagę dostrzeżonych w toku postępowania uchybień i zaniedbań oraz wskazania art. 12 ust. 4 cyt. ustawy, zgodnie z którym uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa, sumę pieniężną w wysokości od 2000 do 20 000 złotych. Wysokość sumy pieniężnej, w granicach wskazanych w zdaniu pierwszym, wynosi nie mniej niż 500 złotych za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, niezależnie od tego, ilu etapów postępowania dotyczy stwierdzona przewlekłość postępowania. Sąd może przyznać sumę pieniężną wyższą niż 500 złotych za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, jeżeli sprawa ma szczególne znaczenie dla skarżącego, który swoją postawą nie przyczynił się w sposób zawiniony do wydłużenia czasu trwania postępowania. Na poczet tej sumy zalicza się kwoty przyznane już skarżącemu tytułem sumy pieniężnej w tej samej sprawie.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do przyznania kwoty wyższej niż 500 zł za każdy rok trwania postępowania ze względu na wysokość dochodzonej kwoty i niezbyt długi czas przewłoki.

Brak również było podstaw do wydania zarządzenia nakazującego rozstrzygnięcie sprawy albowiem w sprawie został już wydany nakaz zapłaty a dalszy bieg zależy także od stanowiska pozwanego.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 12 ust. 1, 2 i ust.4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.).

O obowiązku zwrotu uiszczonych opłat od skargi Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy.

Koszty wynagrodzenia pełnomocnika obliczono stosowanie do §14 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

SSO Barbara Kursa SSO Anna Nowak SSO Liliana Kaltenbek